॥ उदकशान्ति-मन्त्राः॥

कृणुष्व पाजः प्रसितिं न पृथ्वीं याहि राजेवामेवा ५ इभेन। तृष्वीमनु प्रसितिं द्रूणानोऽस्तांसि विध्यं रक्षसस्तपिष्ठैः। तवं भ्रमासं आशुया पंतन्त्यनुं स्पृश धृष्ता शोशुंचानः। तपू ईष्यग्ने जुह्वां पतुङ्गानसंन्दितो वि सृंज विष्वंगुल्काः। प्रति स्पशो वि सृंज तूर्णितमो भवां पायुर्विशो अस्या अदंब्यः। यो नों दूरे अघश ५ सो यो अन्त्यम्ने मार्किष्टे व्यथिरा दंधर्षीत्॥१॥ उदंग्ने तिष्ठ प्रत्याऽऽतंनुष्व न्यंमित्रा ५ ओषतात्तिग्महेते। यो नो अरांति र समिधान चुके नीचा तं धंक्ष्यतुसं न शुष्कम्। ऊर्ध्वो भंव प्रति विध्याध्यस्मदाविष्कृंणुष्व दैव्यांन्यग्ने। अवं स्थिरा तनुहि यातुजूनां जामिमजांमिं प्र मृंणीहि शत्रून्। स तें जानाति सुमृतिं यंविष्ठ् य ईवंते ब्रह्मणे गातुमैरंत्॥२॥ विश्वान्यस्मे सुदिनांनि रायो द्युम्नान्यर्यो वि दुरों अभि द्यौत्। सेदंग्ने अस्तु सुभगंः सुदानुर्यस्त्वा नित्येन हविषा य उक्थैः। पिप्रींषित स्व आयुंषि दुरोणे विश्वेदंस्मै सुदिना साऽसंदिष्टिः। अर्चामि ते सुमतिं घोष्यर्वाख्सं तें वावातां जरतामियङ्गीः॥३॥ स्वश्वांस्त्वा सुरथां मर्जयेमास्मे क्षुत्राणि धारयेरनु द्यून्।

इह त्वा भूयां चंरेदुप् त्मन्दोषांवस्तर्दीदिवाश्समनु द्यून्। कीर्डन्तस्त्वा सुमनंसः सपेमाभि द्युम्ना तंस्थिवाश्सो जनांनाम्। यस्त्वा स्वश्वः सुहिर्ण्यो अंग्न उपयाति वसुमता रथेन। तस्यं त्राता भंविसा तस्य सखा यस्तं आतिथ्यमांनुषग्जुजोषत्। महो रुंजामि बन्धुता वचोभिस्तन्मां पितुर्गोतंमादिन्वंयाय॥४॥

त्वं नो अस्य वर्चसिश्चिकिद्धि होतंर्यविष्ठ सुऋतो दमूनाः। अस्वंप्रजस्तरणंयः सुशेवा अतंन्द्रासोऽवृका अश्रंमिष्ठाः। ते पायवंः सिध्रयंश्चो निषद्याऽग्ने तवं नः पान्त्वमूर। ये पायवां मामतेयं तें अग्ने पश्यन्तो अन्धं दुंरितादरंक्षन्। रुरक्ष तान्त्सुकृतों विश्ववेदा दिफ्संन्त इद्रिपवो ना हं देभुः॥५॥ त्वयां वय र संधन्यं स्त्वोतास्तव प्रणींत्यश्याम वाजान्। उभा श॰ सां सूदय सत्यतातेऽनुष्ठ्या कृणुह्यह्रयाण। अया तें अग्ने समिधां विधेम् प्रति स्तोम १ शस्यमानं गृभाय। दहाऽशसों रक्षसंः पाह्यंस्मान्द्रुहो निदो मित्रमहो अवद्यात्। रक्षोहणं वाजिनमाऽऽजिंघर्मि मित्रं प्रथिष्ठमुपं यामि शर्म। शिशांनो अग्निः ऋतुंभिः समिद्धः स नो दिवा स रिषः पातु नक्तम्॥६॥

वि ज्योतिषा बृह्ता भाँत्यग्निराविर्विश्वांनि कृणुते महित्वा। प्रादेवीर्मायाः संहते दुरेवाः शिशींते शृङ्गे रक्षंसे विनिक्षें। उत स्वानासो दिविषंन्त्वग्नेस्तिग्मायुंधा रक्षंसे हन्तवा उं। मदे चिदस्य प्ररुंजन्ति भामा न वंरन्ते परिबाधो अदेवीः॥७॥[१.२.१४]

इन्द्रं वो विश्वतस्पिर् हवांमहे जनेंभ्यः। अस्माकंमस्तु केवंलः। इन्द्रं नरों नेमधिता हवन्ते यत्पार्या युनजंते धियस्ताः। शूरो नृषांता शवंसश्चकान आ गोमंति व्रजे भंजा त्वं नंः। इन्द्रियाणि शतकतो या ते जनेषु पश्चसुं। इन्द्र तानि त आ वृंणे। अनुं ते दायि मह इन्द्रियायं स्त्रा ते विश्वमनुं वृत्रहत्यैं। अनुं क्षत्रमनु सहों यज्त्रेन्द्रं देवेभि्रनुं ते नृषह्यैं॥८॥

आ यस्मिन्थ्सप्त वांस्वास्तिष्ठन्ति स्वारुहों यथा। ऋषिर्ह दीर्घश्रुत्तंम् इन्द्रंस्य घुमीं अतिथिः। आमास् पृक्षमैरंय आ सूर्यर्थ रोहयो दिवि। घुमीं न सामन्तपता सुवृक्तिभिर्जुष्टं गिर्वणसे गिरंः। इन्द्रमिद्गाथिनों बृहदिन्द्रंमुकेभिर्किणः। इन्द्रं वाणीरनूषत। गायन्ति त्वा गायत्रिणोऽर्चन्त्युकमुकिणः॥९॥ ब्रह्माणंस्त्वा शतऋत्वुद्ध्श्वामंव येमिरे। अ्रहोमुचे प्र भरेमा मनीषामोषिष्ठदावन्ने सुमृतिं गृंणानाः। इदिमेन्द्र प्रतिं ह्व्यं गृंभाय सृत्याः संन्तु यजंमानस्य कार्माः। विवेष् यन्मां धिषणां जजान् स्तवे पुरा पार्यादिन्द्रमह्नंः। अश्हंसो यत्रं पीपर्द्यथां नो नावेव यान्तंमुभये हवन्ते। प्र सुम्राजं प्रथममध्वराणांमश्होमुचं वृष्भं यज्ञियांनाम्॥१०॥

अपां नपांतमिश्वना हयंन्तमस्मिन्नर इन्द्रियं धंत्तमोर्जः। वि नं इन्द्र मृधों जिह नीचा यंच्छ पृतन्यतः। अधस्पदं तमीं कृधि यो अस्मा अभिदासंति। इन्द्रं क्षत्रम्भि वाममोजोऽजांयथा वृषभ चर्षणीनाम्। अपांऽनुदो जनमित्रयन्तंमुरुं देवेभ्यों अकृणोरु लोकम्। मृगो न भीमः कुंचरो गिरिष्ठाः परावत आ जंगामा परंस्याः॥११॥

सृक स् स्थायं प्विमिन्द्र तिग्मं वि शत्रून् ताढि वि मृधो नुदस्व। वि शत्रून् वि मृधो नुद् वि वृत्रस्य हनूं रुज। वि मृन्युमिन्द्र भामितोऽमित्रंस्याभिदासंतः। त्रातार्मिन्द्रंमवितार्मिन्द्र ह्वंहवे सुहव शूर्मिन्द्रम्। हुवे नु श्त्रं पुरुहृतमिन्द्र स्वस्ति नो मृघवा धात्विन्द्रः। मा ते अस्या संहसावन् परिष्टावधार्यं भूम हरिवः परादै॥१२॥ त्रायंस्व नोऽवृकेभिर्वरूथैस्तवं प्रियासंः सूरिषुं स्याम। अनंवस्ते रथमश्वांय तक्षन् त्वष्टा वज्रं पुरुहूत द्युमन्तम्। ब्रह्माण् इन्द्रं महयंन्तो अर्केरवंधयन्नहंये हन्तवा उं। वृष्णे यत्ते वृषंणो अर्कमर्चानिन्द्र ग्रावांणो अदितिः स्जोषाः। अनुश्वासो ये प्वयोऽर्था इन्द्रंषिता अभ्यवंर्तन्त दस्यून्॥१७॥[१.६.१२]

यतं इन्द्र भयांमहे ततों नो अभयं कृधि। मघंवञ्छ्ि तव् तन्नं ऊतये विद्विषो विमृधों जिहि। स्वस्तिदा विशस्पतिर्वृत्रहा विमृधों वृशी। वृषेन्द्रंः पुर एतं नः स्वस्तिदा अभयङ्करः। महा इन्द्रो वर्ज्ञंबाहुः षोड्शी शर्म यच्छत्। स्वस्ति नो मघवां करोतु हन्तं पाप्मानं यौंऽस्मान् द्वेष्टिं। स्जोषां इन्द्र सगंणो मुरुद्धिः सोमं पिब वृत्रहञ्छूर विद्वान्। जिहि शत्रू रप्मृधोनुदस्वाथाभयं कृणु हि विश्वतो नः॥१८॥ ये देवाः पुरः सदोऽग्नि नैत्रा रक्षोहणस्ते नंः पान्तु ते

नोंऽवन्तु तेभ्यो नम्स्तेभ्यः स्वाह्य ये देवा दक्षिण्सदों यमने त्रा रक्षोहण्स्ते नेः पान्तु ते नोंऽवन्तु तेभ्यो नम्स्तेभ्यः स्वाह्य ये देवाः पश्चात् सदेः सिवृत् नैता रक्षोहणस्ते नेः पान्तु ते नोऽवन्तु तेभ्यो नमस्तेभ्यः स्वाहा ये देवा उत्तरसदो वर्रणनेत्रा रक्षोहणस्ते नेः पान्तु ते नोऽवन्तु तेभ्यो नमस्तेभ्यः स्वाहा ये देवा उपिर्षदो बृह्स्पितेनेत्रा रक्षोहणस्ते नेः पान्तु ते नोऽवन्तु तेभ्यो नमस्तेभ्यः स्वाहाऽग्नये रक्षोघ्ने स्वाहां यमार्य रक्षोघ्ने स्वाहां सिवृत्रे रक्षोघ्ने स्वाहां वर्रणाय रक्षोघ्ने स्वाहा बृहस्पतंये दुवंस्पते रक्षोघ्ने स्वाहां॥१९॥

अग्निरायुंष्मान्त्स वन्स्पतिंभिरायुंष्मान्तेन त्वाऽऽयुषा-ऽऽयुंष्मन्तं करोमि सोम् आयुंष्मान्त्स ओषंधीभिरायुंष्मान्तेन् त्वाऽऽयुषाऽऽयुंष्मन्तं करोमि यज्ञ आयुंष्मान्त्स दक्षिणाभिरायुंष्मान्तेन त्वाऽऽयुषाऽऽयुंष्मन्तं करोमि ब्रह्मायुंष्मत्तद् ब्रांह्मणेरायुंष्मत्तेन त्वाऽऽयुषाऽऽयुंष्मन्तं करोमि देवा आयुंष्मन्त्स्तेऽमृतेनायुंष्मन्त्स्तेन त्वा-ऽऽयुषाऽऽयुंष्मन्तं करोमि॥२०॥

या वांमिन्द्रा वरुणा यत्व्यां त्नूस्तयेमम १ हंसो मुश्रतम्। या वांमिन्द्रा वरुणा सहस्यां त्नूस्तयेमम १ हंसो मुश्रतम्। या वांमिन्द्रा वरुणा रक्षस्यां त्नूस्तयेमम १ हंसो मुश्रतम्। या वांमिन्द्रा वरुणा तेज्स्यां त्नूस्तयेमम १ हंसो मुश्रतम्॥ २१॥ यो वांमिन्द्रा वरुणावृग्नौ स्नाम्स्तं वांमेतेनावं यजे यो वांमिन्द्रा वरुणा द्विपात्सुं पृशुषु स्नाम्स्तं वांमेतेनावं यजे यो वांमिन्द्रा वरुणा चतुंष्पात्सु स्नाम्स्तं वांमेतेनावं यजे यो वांमिन्द्रा वरुणा गोष्ठे स्नाम्स्तं वांमेतेनावं यजे यो वांमिन्द्रा वरुणा गृहेषु स्नाम्स्तं वांमेतेनावं यजे यो वांमिन्द्रा वरुणाप्सु स्नाम्स्तं वांमेतेनावं यजे यो वांमिन्द्रा वरुणोषंधीषु स्नाम्स्तं वांमेतेनावं यजे यो वांमिन्द्रा वरुणोषंधीषु स्नाम्स्तं वांमेतेनावं यजे यो वांमिन्द्रा वरुणोषंधीषु स्नाम्स्तं वांमेतेनावं यजे यो वांमिन्द्रा वरुणो वन्स्पतिषु स्नाम्स्तं वांमेतेनावं यजे॥२२॥

अग्ने यशस्विन् यशंसे ममंप्येन्द्रांवतीमपंचितीमिहावंह। अयं मूर्धा पंरमेष्ठी सुवर्चाः समानानांमृत्तमश्लोको अस्तु॥ भद्रं पश्यंन्त उपंसेदुरग्ने तपो दीक्षामृषंयः सुवर्विदंः। ततः क्षत्रं बलमोजंश्च जातं तद्स्मै देवा अभि सन्नमन्तु॥ धाता विधाता पंरमोतस्न्यृक् प्रजापंतिः परमेष्ठी विराजाः। स्तोमाश्छन्दा एसि निविदोम आहुरेतस्मै राष्ट्रमभिसन्नमाम॥ अभ्यावंतिध्वमुप्मेतंसाक मय शास्ताऽधिपतिर्वो अस्तु। अस्य विज्ञानमनुस एर्भध्विम्मं पृश्चादनं जीवाथ सर्वे॥२३॥

॥ राष्ट्रभृतम्॥

ऋताषाङ्वतधांमाग्निर्गन्धर्वस्तस्यौषंधयोऽप्सरस् ऊर्जो नाम् स इदं ब्रह्मक्षत्रं पांतु ता इदं ब्रह्मक्षत्रं पान्तु तस्मै स्वाहा ताभ्यः स्वाहां

स॰हितो विश्वसामा सूर्यो गन्धर्वस्तस्य मरीचयोऽप्सरसं आयुवो नाम

स इदं ब्रह्मं श्रुत्रं पातु ता इदं ब्रह्मं क्षुत्रं पान्तु तस्मै स्वाहा ताभ्यः स्वाहां

सुषुम्णः सूर्यरिषमश्चन्द्रमां गन्ध्वस्तस्य नक्षेत्राण्यऽप्सरसो बेकुरेयो नाम्

स इदं ब्रह्मेक्ष्रत्रं पांतु ता इदं ब्रह्मेक्ष्रत्रं पांन्तु तस्मै स्वाहा ताभ्यः स्वाहां

भुज्यः सुंपूर्णो युज्ञो गंन्धुर्वस्तस्य दक्षिणा अप्सुरसंस्तुवा नाम

स इदं ब्रह्मंक्ष्त्रं पांतु ता इदं ब्रह्मंक्ष्त्रं पांन्तु तस्मै स्वाहा ताभ्यः स्वाहाँ

प्रजापंतिर्विश्वकंर्मा मनों गन्ध्वस्तस्यंक्सामान्यंप्सरसो वह्नंयो नाम स इदं ब्रह्मेक्ष्रत्रं पांतु ता इदं ब्रह्मेक्ष्रत्रं पांन्तु तस्मै स्वाहा ताभ्यः स्वाहेषिरो

विश्वव्यंचा वातों गन्ध्वंस्तस्यापौऽप्सरसों मुदा नाम् स इदं ब्रह्मंक्ष्रत्रं पांतु ता इदं ब्रह्मंक्ष्रत्रं पान्तु तस्मै स्वाहा ताभ्यः स्वाहाँ।

भुवंनस्य पते यस्यं त उपिरं गृहा इह चं। स नों रास्वाज्यांनि॰ रायस्पोष॰ सुवीर्य॰ संवत्सरीणा॰ स्वस्तिम्। (स्वाहां)।

प्रमेष्ठाधिपतिर्मृत्युर्गन्धवस्तस्य विश्वंमप्सरसो भुवो नाम् स इदं ब्रह्मक्षत्रं पातु ता इदं ब्रह्मक्षत्रं पान्तु तस्मै स्वाहा ताभ्यः स्वाहां

सुक्षितिः सुभूतिर्भद्रकृत्सुवंर्वान्युर्जन्यो गन्ध्वंस्तस्यं

विद्युतों ऽप्सरसो रुचो नाम

स इदं ब्रह्मेक्ष्रत्रं पांतु ता इदं ब्रह्मेक्ष्रत्रं पांन्तु तस्मै स्वाहा ताभ्यः स्वाहां

दूरे हैंतिरमृड्यो मृत्युर्गन्धर्वस्तस्यं प्रजा अंप्सरसों भीरुवो नाम्

स इदं ब्रह्मंक्ष्त्रं पांतु ता इदं ब्रह्मंक्ष्त्रं पांन्तु तस्मै स्वाहा

ताभ्यः स्वाहा

चार्रः कृपणकाशी कामो गन्धर्वस्तस्याधयौँऽप्सरसंः शोचर्यन्तीर्नाम

स इदं ब्रह्मेक्ष्त्रं पांतु ता इदं ब्रह्मेक्ष्त्रं पांन्तु तस्मै स्वाहा ताभ्यः स्वाहा

स नो भुवनस्य पते यस्यं त उपरि गृहा इह चं। उरु ब्रह्मणेऽस्मै क्षुत्राय मिह शर्म यच्छ (स्वाहाँ)॥ नमो अस्तु सूर्पेभ्यो ये के चं पृथिवीमनुं। ये अन्तरिक्षे ये दिवि तेभ्यः सूर्पेभ्यो नमः॥ येऽदो रोचने दिवो ये वा

सूर्यस्य रिश्मिषुं। येषांमुप्सु सदः कृतं तेभ्यः सूर्पभ्यो नर्मः॥ या इषंवो यातुधानांनां ये वा वनस्पती १२नं। ये वाऽवटेषु शेरते तेभ्यः सूर्पभ्यो नर्मः॥

॥ पश्चचोडाः ॥

अयं पुरो हरिकेशः सूर्यरिशम्स्तस्यं रथगृत्सश्च रथौंजाश्च सेनानिग्रामण्यौ पुञ्जिकस्थला चं कृतस्थला चाँप्सरसौं यातुधानां हेती रक्षा रेस् प्रहेतिस्तेभ्यो नम्स्ते नो मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वो जम्भे दधामि। अयं दंक्षिणा विश्वकंर्मा तस्यं रथस्वनश्च रथें चित्रश्च सेनानिग्रामण्यौं मेनका चं सहजन्या चाँप्सरसौं दृङ्क्षवंः पृशवों हेतिः पौरुषेयोवधः प्रहेतिस्तेभ्यो नम्स्ते नों मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वो जम्भें दधामि।

अयं पृश्चाद्विश्वव्यंचास्तस्य रथंप्रोत्श्चासंमरथश्च सेनानिग्राम्ण्यौ प्रम्लोचंन्ती चानुस्लोचंन्ती चाप्सरसौ सूर्पा हेतिर्व्याघ्राः प्रहेतिस्तेभ्यो नम्स्ते नो मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वो जम्भे दधामि।

अयम्त्रात्संयद्वंसुस्तस्यं सेन्जिचं सुषेणंश्च सेनानिग्राम्ण्यौं विश्वाचीं च घृताचीं चाप्स्रसावापों हेतिर्वातः प्रहेतिस्तेभ्यो नम्स्ते नों मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वो जम्भे दधामि।

अयमुपर्यवांग्वंसुस्तस्य तार्क्ष्यश्चारिष्टनेमिश्च सेनानि-ग्रामण्यांवुवंशीं च पूर्विचित्तिश्चाप्स्रसौं विद्युद्धेतिरंव-स्फूर्ज्न्प्रहेतिस्तेभ्यो नम्स्ते नों मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वो जम्भे दधामि।

॥ अप्रतिरथम्॥

(तैत्तिरीयसंहितायां काण्डः – ४/प्रश्नः – ६/अनुवाकः – ४)

आुशुः शिशानो वृष्भो न युध्मो घनाघुनः क्षोभणश्चर्षणीनाम्। सङ्कर्न्दनोऽनिमिष एंकवीरः शत १ सेनां अजयत् साकमिन्द्रेः। सङ्कन्दंनेनानिमिषेणं जिष्णुनां युत्कारेणं दुश्च्यवनेनं धृष्णुनां। तदिन्द्रेंण जयत् तत्संहध्वं युधों नर इषुंहस्तेन वृष्णां। स इषुंहस्तैः सनिषङ्गिभिवंशी सङ्स्रष्टा स युध इन्द्रों गणेनं। स॰सृष्टजिथ्सोमपा बांहुशध्यूर्ध्वधंन्वा प्रतिहिताभिरस्तां। बृहंस्पते परिं दीया रथेन रक्षोहाऽमित्रार्ं अपबाधंमानः। प्रभु अन्त्सेनाः प्रमृणो युधा जयंत्रस्माकंमेध्यविता रथांनाम्। गोत्रभिदं गोविदं वर्ज्रबाहुं जयंन्तुमर्ज्मं प्रमृणन्तुमोर्जसा। इम संजाता अनं वीरयध्वमिन्द्र संखायोऽनु स रंभध्वम्। बलविज्ञायः स्थविरः प्रवीरः सहस्वान् वाजी सहंमान उग्रः। अभिवीरो अभिसंत्त्वा सहोजा जैत्रंमिन्द्र रथमा तिष्ठ गोवित्। अभि गोत्राणि सहंसा गाहंमानोऽदायो वीरः शतमंन्युरिन्द्रंः।

दुश्च्यवनः पृंतनाषाडंयुध्यौऽस्माक् सेनां अवतु प्र युत्सु।

इन्द्रं आसां नेता बृहस्पित्रदक्षिणा युज्ञः पुर एंतु सोमंः। देवसेनानांमभिभञ्जतीनां जयंन्तीनां मरुतों यन्त्वग्रें। इन्द्रंस्य वृष्णो वर्रुणस्य राज्ञं आदित्यानां मरुता । शर्थं उग्रम्। महामनसां भुवनच्यवानां घोषों देवानां जयंतामुदंस्थात्। अस्माकमिन्द्रः समृतेषु ध्वजेष्वस्माकं या इषंवस्ता जंयन्त्। अस्माकं वीरा उत्तरे भवन्त्वस्मानुं देवा अवता हवेषु। उर्द्धर्षय मघवन्नायुंधान्युत् सत्त्वंनां मामकानां महा रसि। उद्देत्रहन् वाजिनां वाजिनान्युद्रथानां जयंतामेतु घोषः। उप प्रेत जयंता नरः स्थिरा वंः सन्तु बाहवंः। इन्द्रों वः शर्म यच्छत्त्वनाधृष्या यथाऽसंथ। अवंसृष्टा परां पत शरंब्ये ब्रह्मंस<शिता।

गच्छामित्रान् प्रविश मैषां कं चनोच्छिषः। मर्माणि ते वर्मभिश्छादयामि सोमंस्त्वा राजाऽमृतेनाभिवंस्ताम्। उरोवंरीयो वरिवस्ते अस्तु जयन्तं त्वामन् मदन्तु देवाः। यत्रं बाणाः सम्पतिन्त कुमारा विशिखा इंव। इन्द्रों नस्तत्रं वृत्रहा विश्वाहा शर्म यच्छतु॥ शं चं मे मयंश्च मे प्रियं चं मेऽनुकामश्चं में कामंश्च मे सौमन्सर्श्व मे भुद्रं चं मे श्रेयंश्व मे वस्यंश्व मे यशंश्व मे भगंश्व मे द्रविणं च मे यन्ता चं मे धूर्ता चं मे क्षेमंश्व मे धृतिश्व मे विश्वं च मे महंश्व मे संविच्चं मे ज्ञात्रं च मे सूश्वं मे प्रसूश्वं मे सीरं च मे लयश्वं म ऋतं चं मेऽमृतं च मेऽयक्षमं च मेऽनामयच मे जीवातुंश्व मे दीर्घायुत्वं चं मेऽनिमृत्रं च मेऽभंयं च मे सुगं चं मे शर्यनं च मे सूषा चं मे सुदिनं च मे॥

॥विहव्यम्॥

ममाँग्ने वर्चो विह्वेष्वंस्तु वयं त्वेन्धांनास्तुन्वं पुषेम। मह्यं नमन्तां प्रदिश्श्चतंस्त्रस्त्वयाऽध्यंक्षेण पृतंना जयेम। ममं देवा विह्वे संन्तु सर्व इन्द्रांवन्तो मुरुतो विष्णुंरग्निः। ममान्तिरक्षमुरु गोपमंस्तु मह्यं वातः पवतां कामें अस्मिन्। मिये देवा द्रविणमा यंजन्तां मय्याशीरंस्तु मिये देवहूंतिः। देव्या होतांरा वनिषन्त पूर्वेऽरिष्टाः स्याम तुनुवां सुवीराः। मह्यं यजन्तु मम् यानि ह्व्याऽऽकूंतिः सत्या मनंसो मे अस्तु। एनो मा नि गां कत्मचनाहं विश्वे देवासो अधि वोचता मे। देवीः षडुर्वीरुरु णंः कृणोत् विश्वे देवास

इह वीरयध्वम्। मा हाँस्मिहि प्रजया मा तुनूभिर्मा रंधाम द्विष्ते सोम राजन्। अग्निर्मन्युं प्रतिनुदन् पुरस्ताददंब्धो गोपाः परिं पाहि नस्त्वम्। प्रत्यश्चों यन्तु निगुतः पुनस्तें ऽमैषां चित्तं प्रबुधा वि नेशत्। धाता धातृणां भुवनस्य यस्पतिर्देव र संवितारंमिमातिषा ऽहम्। इमं यज्ञमिश्वनोभा बृहस्पतिर्देवाः पाँन्तु यजमानं न्यर्थात्। उरुव्यचां नो महिषः शर्म य रसद्स्मिन् हवे पुरुहूतः पुंरुक्षु। स नेः प्रजायै हर्यश्व मृडयेन्द्र मा नों रीरिषो मा परां दाः। ये नंः सपत्ना अप ते भंवन्त्वन्द्राग्निभ्यामवं बाधामहे तान्। वसंवो रुद्रा आंदित्या उंपरिस्पृशंं मोग्रं चेत्तांरमधिराजमंक्रन्। अर्वाश्चमिन्द्रंममुतों हवामहे यो गोजिद्धनजिदंश्वजिद्यः। इमं नों यज्ञं विहवे जुंषस्वास्य कुंमीं हरिवो मेदिनं त्वा॥

॥ मृगारम्॥

अग्नेर्मन्वे प्रथमस्य प्रचेतसो यं पाश्चेजन्यं बहवंः सिम्न-थतें। विश्वेस्यां विशि प्रविविश्वािश्समीमहे स नो मुश्चत्व १ हंसः। यस्येदं प्राणं निमिषद्यदेजेति यस्यं जातं जनमानं च केवंलम्। स्तौम्युग्निं नांथितो जोंहवीमि स नों मुश्रत्व॰हंसः।

इन्द्रेस्य मन्ये प्रथमस्य प्रचेतसो वृत्रघः स्तोमा उप् मामुपागुः। यो दाशुषः सुकृतो हवमुप गन्ता स नो मुश्चत्व १ हंसः। यः सङ्गामं नयंति संवृशी युधे यः पुष्टानि स १ सृज्ञति त्रयाणि। स्तौमीन्द्रं नाथितो जोहवीमि स नो मुश्चत्व १ हंसः।

मन्वे वां मित्रावरुणा तस्यं वित्त सत्यौजसा द हणा यं नुदेथें। या राजांन स् स्रथं याथ उंग्रा ता नों मुश्चतमार्गसः। यो वा रथं ऋजुरंश्मिः सत्यधंर्मा मिथुश्चरंन्तमुप्यातिं दूषयन्। स्तौमिं मित्रावरुंणा नाथितो जोहवीमि तौ नों मुश्चतमार्गसः।

वायोः संवितुर्विदथांनि मन्महे यावांत्मन्विद्धंभृतो यौ च रक्षंतः। यौ विश्वंस्य पिर्भू बंभूवतुस्तौ नो मुञ्जतमागंसः। उप श्रेष्ठां न आशिषों देवयोधर्मे अस्थिरन्। स्तौमिं वायुः संवितारं नाथितो जोहवीमि तौ नो मुञ्जतमागंसः। रथीतंमौ रथीनामंह्व ऊतये शुभं गिमष्ठौ सुयमेंभिरश्वैः। ययोंवां देवो देवेष्वनिंशितमोज्स्तौ नों मुश्चतमागंसः। यदयातं वहतु सूर्यायाँ स्त्रिचुकेणं सु स्सदं मिच्छमानौ। स्तौमिं देवावश्विनौं नाथितो जोंहवीमि तौ नों मुश्रतमागंसः। मुरुतां मन्वे अधि नो ब्रुवन्तु प्रेमां वाचं विश्वामवन्तु विश्वे। आशून् हुंवे सुयमानूतये ते नों मुश्चन्त्वेनंसः। तिग्ममायुंधं वीडित सहंस्विद्वय शर्धः पृतंनासु जिष्णु। स्तौमिं देवान्मुरुतो नाथितो जोहवीमि ते नो मुश्चन्त्वेनंसः। देवानां मन्वे अधि नो ब्रुवन्तु प्रेमां वाचुं विश्वामवन्तु विश्वै। आशून् हुंवे सुयमानूतये ते नो मुश्चन्त्वेनंसः। यदिदं मां ऽभिशोचंति पौरुंषेयेण दैव्येन। स्तौमि विश्वांन्देवान्नांथितो जोहवीमि ते नो मुअन्त्वेनंसः।

अनुं नोऽद्यानुंमितिर्य्ज्ञं देवेषुं मन्यताम्। अग्निश्चं हव्यवाहंनो भवंतां दाशुषे मयः। अन्विदंनुमते त्वं मन्यांसै शं चं नः कृधि। ऋत्वे दक्षांय नो हि नु प्रण आयूर्षेष तारिषः। वैश्वानरो नं ऊत्या प्र यांतु परावतः। अग्निरुक्थेन वाहंसा॥ पृष्टो दिवि पृष्टो अग्निः पृंथिव्यां पृष्टो विश्वा ओषंधीराविवेश। वैश्वानरसहंसा पृष्टो अग्निः स नो दिवा स रिषः पांतु नक्तम्। ये अप्रथेतामितिनिरोजोंिभर्ये प्रतिष्ठे अभवतां

वसूनाम्।

स्तौमि द्यावांपृथिवी नांथितो जोहवीमि ते नो मुश्चतम रहंसः। उर्वी रोदसी वरिवः कृणोतं क्षेत्रंस्य पत्नी अधि नो ब्रूयातम्। स्तौमि द्यावांपृथिवी नांथितो जोहवीमि ते नो मुश्चतम रहंसः। यत्ते व्यं पुरुषत्रा यंविष्ठाऽविद्वा रसश्चकृमा कच्चनाऽऽगंः। कृधी स्वंस्मार अदितेरनांगा व्येना रसि शिश्रथो विष्वंगग्ने। यथां ह तद्वंसवो गौर्यं चित्पदि षिताममुंश्चता यजत्राः। पुवा त्वमस्मत्प्र मुंश्चा व्यरहः प्रातांर्यग्ने प्रतरां न आयुंः॥

॥ सर्पाहुतिः॥

समीची नामांसि प्राची दिक्तस्यांस्तेऽग्निरिधंपितिरसितो रिक्षिता यश्चािधंपितिर्यश्चं गोप्ता ताभ्यां नमस्तौ नों मृडयतां ते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वां जम्भं दधाम्योजस्विनी नामांसि दिक्षणा दिक्तस्यांस्त इन्द्रोऽधि-पितः पृदांकू रिक्षिता यश्चािधंपितिर्यश्चं गोप्ता ताभ्यां नमस्तौ नों मृडयतां ते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वां जम्भं दधािम् प्राची नामांसि प्रतीची दिक्तस्यांस्ते सोमोऽधिंपितः स्वजो रिक्षिता यश्चािधंपित्र्यश्चं गोप्ता ताभ्यां नमस्तौ नों मृडयतां रिक्षिता यश्चािधंपित्र्यश्चं गोप्ता ताभ्यां नमस्तौ नों मृडयतां

ते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वां जम्भें दधाम्यवस्थावा नामास्युदीची दिक्तस्यास्ते वरुणोऽधि-पतिस्त्रिरश्चंराजी रिक्षता यश्चािधंपित्र्यश्चं गोप्ता ताभ्यां नमस्तौ नों मृडयतां ते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वां जम्भे दधाम्यधिपत्नी नामांसि बृह्ती दिक्तस्यास्ते बृह्स्पतिरिधंपितः श्चित्रो रिक्षता यश्चािधंपित्र्यश्चं गोप्ता ताभ्यां नमस्तौ नों मृडयतां ते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वां जम्भे दधािम विश्वनी नामांसीयं दिक्तस्यास्ते यमोऽधिंपितः कुल्माषंग्रीवो रिक्षता यश्चािधंपित्र्यश्चं गोप्ता ताभ्यां नमस्तौ नों मृडयतां ते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वां जम्भे दधािम॥

॥ गन्धर्वाहुतीः॥

हेतयो नामं स्थ तेषां वः पुरो गृहा अग्निर्व इषेवः सिल्लो वांतनामं तेभ्यो वो नमस्ते नो मृडयत् ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वो जम्भे दधामि

निलिम्पा नामं स्थ तेषां वो दक्षिणा गृहाः पितरों व इषंवः सगरो

वातनामं तेभ्यों वो नम्स्ते नों मृडयत् ते यं द्विष्मो यश्चं नो

द्वेष्टि तं वो जम्भे दधामि

विजिणो नामं स्थ तेषां वः पश्चाद्गृहाः स्वप्नो व इषेवो गह्वंरो वातनामं तेभ्यो वो नम्स्ते नो मृडयत् ते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वो जम्भे

दधाम्यवस्थावांनो नामं स्थ तेषां व उत्तराद्गृहा आपो व इषंवः समुद्रो

वातनामं तेभ्यों वो नमस्ते नो मृडयत् ते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वो जम्भें

दधाम्यिधिपतयो नामं स्थ तेषां व उपरि गृहा वर्षं व इषवोऽवंस्वान्

वातनामं तेभ्यों वो नम्स्ते नों मृडयत् ते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वो जम्भें दधामि

ऋव्या नामं स्थ पार्थिवास्तेषां व इह गृहा अत्रं व इषेवो निमिषो

वांतनामं तेभ्यों वो नमस्ते नों मृडयत् ते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वो जम्भें दधामि।

॥ अज्यानि॥

शृतायुंधाय शृतवींर्याय शृतोतंयेऽभिमातिषाहैं। शृतं यो नेः श्रदो अजीतानिन्द्रों नेषदितं दुरितानि विश्वां॥ ये चत्वारेः पथयों देवयानां अन्तरा द्यावांपृथिवी वियन्ति। तेषां यो अज्यांनिमजीतिमा वहात्तरमें नो देवाः परि दत्तेह सर्वे॥

ग्रीष्मो हेमन्त उत नो वसन्तः श्ररद्वर्षाः सुंवितं नो अस्तु। तेषांमृतूना श्रातशांरदानां निवात एषामभये स्याम॥

इदुवृत्स्रायं परिवत्स्रायं संवत्स्रायं कृणुता बृहन्नमंः। तेषां वयः स्मृतौ यज्ञियानां ज्योगजीता अहंताः स्याम॥ भूद्रान्तः श्रेयः समनैष्ट देवास्त्वयांऽवसेन समंशीमहि त्वा। स नो मयोभूः पितो आविशस्व शन्तोकायं तनुवे स्यो नः॥

भूतं भव्यं भविष्यद्वष्ट् स्वाहा नम् ऋक्साम्यजुर्वष्ट् स्वाहा नमो गायत्रीत्रिष्टु ज्ञगती वष्ट् स्वाहा नमेः पृथिव्यंन्तिरक्षं द्यौर्वष्ट् स्वाहा नमोऽग्निर्वायुः सूर्यो वष्ट् स्वाहा नमंः प्राणो व्यानोऽपानो वष्ट् स्वाहा नमोऽन्नं कृषिर्वृष्टिर्वष्ट् स्वाहा नमंः पिता पुत्रः पौत्रो वष्ट् स्वाहा नमो भूर्भुवः सुवर्वष्ट् स्वाहा नमंः।

॥ अथर्वशिरसम्॥

(तैत्तिरीयब्राह्मणे अष्टकम् - १/प्रश्नः - ५/अनुवाकः - ८)

इन्द्रों दधीचो अस्थिभैः। वृत्राण्यप्रंतिष्कुतः। ज्ञ्घानं नव्तीर्नवं। इच्छन्नश्वंस्य यच्छिरंः। पर्वतेष्वपंश्रितम्। तिद्वंदच्छर्यणावंति। अत्राह् गोरमंन्वत। नाम् त्वष्टुंरपीच्यम्। इत्था चन्द्रमंसो गृहे। इन्द्रमिद्गाथिनो बृहत्॥ इन्द्रमुकेभिर्किणंः। इन्द्रं वाणीरनूषत। इन्द्रं इद्धर्योः सचा। सम्मिश्च आवंचो युजां। इन्द्रो वुज्री हिर्ण्ययः। इन्द्रो दीर्घाय चक्षंसे। आ सूर्यर् रोहयिद्वि। वि गोभिरद्रिमैरयत्। इन्द्रं वाजीषु नो अव। सहस्रंप्रधनेषु च॥

उग्र उग्राभिंक्तिभिः। तिमन्द्रं वाजयामिस। महे वृत्राय हन्तेवे। स वृषां वृष्भो भुवत्। इन्द्रः स दामेने कृतः। ओजिष्टः स बले हितः। द्युम्नी श्लोकी स सौम्यः। गिरा वज्रो न सम्भृतः। सबेलो अनेपच्युतः। वृवक्षुरुग्रो अस्तृतः॥

॥प्रत्यङ्गिरसम्॥

(तैत्तिरीयब्राह्मणे अष्टकम् - २/प्रश्नः - ३/अनुवाकः - २)

चक्षुंषो हेते मनंसो हेते। वाचों हेते ब्रह्मंणो हेते। यो मांऽघायुरंभिदासंति। तमंग्ने मेन्या मेनिं कृंणु। यो मा चक्षुंषा यो मनंसा। यो वाचा ब्रह्मंणाऽघायुरंभिदासंति। तयाँऽग्ने त्वं मेन्या। अमुमंमेनिं कृंणु। यत्किश्चासौ मनंसा यचं वाचा। यज्ञैर्जुहोति यजुंषा ह्विर्भिः॥

तन्मृत्युर्निर्ऋत्या संविदानः। पुरादिष्टादाहुंतीरस्य हन्तु। यातुधाना निर्ऋतिरादुरक्षः। ते अस्य घ्रन्त्वनृंतेन स्त्यम्। इन्द्रेषिता आज्यंमस्य मथ्नन्तु। मा तत्समृंद्धि यद्सौ क्रोतिं। हन्मिं तेऽहं कृत हिवः। यो में घोरमचींकृतः। अपाँ श्रौ त उभौ बाहू। अपंनह्याम्यास्यम्॥

अपं नह्यामि ते बाहू। अपं नह्याम्यास्यम्। अग्नेर्देवस्य ब्रह्मणा। सर्वं तेऽविधेषं कृतम्। पुराऽमुष्यं वषद्वारात्। युज्ञं देवेषुं नस्कृधि। स्विष्टम्स्माकं भूयात्। माऽस्मान्प्रापन्न-रातयः। अन्तिं दूरे स्तो अंग्ने। भ्रातृंव्यस्याभिदासंतः॥१४॥ वृषद्भारेण वज्रेण। कृत्या हिन्म कृताम्हम्। यो मा नक्तं दिवां सायम्। प्रातश्चाह्नां निपीयंति। अद्या तिमेन्द्र वज्रेण। भातृंव्यं पादयामसि।

(तैत्तिरीयब्राह्मणे अष्टकम् - २/प्रश्नः - ५/अनुवाकः - १)

प्राणो रंक्षिति विश्वमेजंत्। इर्यो भूत्वा बंहुधा बहूनिं। स इत्सर्वं व्यानशे। यो देवो देवेषुं विभूरन्तः। आवृंदूदात् क्षेत्रियंध्वगद्वृषां। तिमत्प्राणं मन्सोपं शिक्षत। अग्रं देवानांमिदमंत्त नो ह्विः। मनंसृश्चित्तेदम्। भूतं भव्यं च गुप्यते। तिद्धे देवेष्वंग्रियम्॥

आ नं एतु पुरश्चरम्। सह देवैरिम॰ हवम्। मनः श्रेयंसिश्रेयसि। कर्मन् यूज्ञपंतिं दर्धत्। जुषतां मे वागिद॰ ह्विः। विराङ्देवी पुरोहिता। ह्व्यवाडनंपायिनी। ययां रूपाणि बहुधा वदंन्ति। पेशा॰सि देवाः पंरमे जनित्रें। सा नो विराडनंपस्फुरन्ती॥

वाग्देवी जुंषतामिद ह्विः। चक्षुंर्देवानां ज्योतिंर्मृते न्यंक्तम्।

अस्य विज्ञानांय बहुधा निधीयते। तस्यं सुम्नमंशीमिह। मा नो हासीद्विचक्षणम्। आयुरिन्नः प्रतीयताम्। अनंन्धाश्चक्षंषा वयम्। जीवा ज्योतिंरशीमिह। सुवज्योतिंरुतामृतम्। श्रोत्रेण भद्रमुत शृंण्वन्ति सृत्यम्। श्रोत्रेण वार्चं बहुधोद्यमांनाम्। श्रोत्रेण मोदंश्च महंश्च श्रूयते। श्रोत्रेण सर्वा दिश् आ शृंणोमि। येन प्राच्यां उत दक्षिणा। प्रतीच्यें दिशः शृण्वन्त्यंत्तरात्। तदिच्छोत्रं बहुधोद्यमांनम्। अरान्न नेमिः परि सर्वं बभूव॥

(तैत्तिरीयब्राह्मणे अष्टकम् - २/प्रश्नः - ७/अनुवाकः - ७)

सिर्हे व्याघ्र उत या पृदांको। त्विषिरुग्नो ब्राँह्मणे सूर्ये या। इन्द्रं या देवी सुभगां जजानं। सा न आगुन्वर्चसा संविदाना। या रांजन्ये दुन्दुभावायंतायाम्। अश्वंस्य ऋन्द्ये पुरुषस्य मायौ। इन्द्रं या देवी सुभगां जजानं। सा न आगुन्वर्चसा संविदाना। या हस्तिनि द्वीपिनि या हिरंण्ये। त्विष्रश्वंषु पुरुषेषु गोषुं॥

इन्द्रं या देवी सुभगां जजानं। सा न आगुन्वर्चसा संविदाना। रथे अक्षेषुं वृष्भस्य वाजैं। वातें पर्जन्ये वर्रुणस्य शुष्में। इन्द्रं या देवी सुभगां जजानं। सा न आगुन्वर्चसा संविदाना। राडंसि विराडंसि। सुम्राडंसि स्वराडंसि। इन्द्रांय त्वा तेजंस्वते तेजंस्वन्तः श्रीणामि। इन्द्रांय त्वौजंस्वत ओजंस्वन्तः श्रीणामि॥

इन्द्रांय त्वा पर्यस्वते पर्यस्वन्तः श्रीणामि। इन्द्रांय त्वाऽऽयुंष्मत् आयुंष्मन्तः श्रीणामि। तेजोंऽसि। तत्ते प्र यंच्छामि। तेजंस्वदस्तु मे मुखम्। तेजंस्वच्छिरों अस्तु मे। तेजंस्वान् विश्वतः प्रत्यङ्काः। तेजंसा सं पिंपृग्धि मा। ओजोंऽसि। तत्ते प्र यंच्छामि॥

ओर्जस्वदस्तु मे मुखम्ं। ओर्जस्विच्छिरों अस्तु मे। ओर्जस्वान् विश्वतः प्रत्यङ्गः। ओर्जसा सं पिपृग्धि मा। पयोऽसि। तत्ते प्र यंच्छामि। पयंस्वदस्तु मे मुखम्ं। पयंस्विच्छरों अस्तु मे। पयंस्वान् विश्वतः प्रत्यङ्गः। पयंसा सं पिपृग्धि मा॥

आयुंरिस। तत्ते प्र यंच्छामि। आयुंष्मदस्तु मे मुखम्ं। आयुंष्मच्छिरों अस्तु मे। आयुंष्मान् विश्वतः प्रत्यङ्कः। आयुंषा सं पिंपृग्धि मा। इममंग्र आयुंषे वर्चसे कृधि। प्रिय॰ रेतों वरुण सोम राजन्। मातेवांस्मा अदिते शर्म यच्छ। विश्वे देवा जरंदष्टिर्यथाऽसंत्॥

आयुंरसि विश्वायुंरसि। सूर्वायुंरसि सर्वमायुंरसि। यतो वातो मनोजवाः। यतः क्षरंन्ति सिन्धंवः। तासाँ त्वा सर्वासाः रुचा। अभिषिश्चामि वर्चसा। समुद्र इंवासि गृह्मनाँ। सोमं इवास्यदाँभ्यः। अग्निरिंव विश्वतः प्रत्यङ्कः। सूर्यं इव ज्योतिषा विभूः॥

अपां यो द्रवंणे रसंः। तमहम्स्मा अमुष्यायणायं। तेजंसे ब्रह्मवर्च्सायं गृह्णामि। अपां य ऊर्मी रसंः। तमहम्स्मा आमुष्यायणायं। ओजंसे वीर्याय गृह्णामि। अपां यो मध्यतो रसंः। तमहम्स्मा आमुष्यायणायं। [पृष्ट्यै प्रजनंनाय गृह्णामि। अपां यो यज्ञियो रसंः। तमहम्स्मा आमुष्यायणायं।] आयुंषे दीर्घायुत्वायं गृह्णामि॥

(तैत्तिरीयब्राह्मणे अष्टकम् - २/प्रश्नः - ८/अनुवाकः - ८)

अहमंस्मि प्रथम्जा ऋतस्यं। पूर्वं देवेभ्यां अमृतंस्य नाभिः। यो मा ददांति स इदेव माऽऽवाः। अहमन्नमन्नमदन्तंमिद्मा। पूर्वमग्नेरिपं दह्त्यन्नम्। यृत्तौ हांसाते अहमृत्तरेषुं। व्यात्तंमस्य पृशवः सुजम्भम्। पश्यंन्ति धीराः प्रचरित् पार्काः। जहाँम्यन्यन्न जंहाम्यन्यम्। अहमन्नं वश्मिर्चरामि॥ समानमर्थं पर्येमि भुञ्जत्। को मामन्नं मनुष्यो दयेत। पर्यके अन्नं निहितं लोक एतत्। विश्वैर्देवैः पितृभिर्गृप्तमन्नम्। यद्द्यते लुप्यते यत्परोप्यते। शृत्तमी सा तन्मे बभूव। महान्तौ च्रू संकृद्दुग्धेनं पप्रौ। दिवं च पृश्चिर्च पृथिवीं चं साकम्। तत्सम्पर्बन्तो न मिनन्ति वेधसंः। नैतद्भ्यो भवंति नो कनीयः॥

अन्नं प्राणमन्नंमपानमांहुः। अन्नं मृत्युं तम् जीवातुंमाहुः। अन्नं ब्रह्माणों जरसं वदन्ति। अन्नंमाहुः प्रजनंनं प्रजानांम्। मोघमन्नं विन्दते अप्रंचेताः। सत्यं ब्रंवीमि वध इत्स तस्यं। नार्यमणं पुष्यंति नो सखांयम्। केवंलाघो भवति केवलादी। अहं मेघः स्तनयन्वर्षन्नस्मि। मामंदन्त्यहमंदयन्यान्॥ अह सदमृतों भवामि। मदांदित्या अधि सर्वे तपन्ति।

॥ वाक्सूक्तम्॥

(तैत्तिरीयब्राह्मणे अष्टकम् - २/प्रश्नः - ४/अनुवाकः - ५९-६०)

देवीं वार्चमजनयन्त देवाः। तां विश्वरूपाः पृशवों वदन्ति।

सा नों मृन्द्रेष्मूर्जं दुहांना। धेनुर्वाग्स्मानुप् सुष्टुतैतुं॥६०॥ यद्वाग्वदंन्त्यविचेत्नानिं। राष्ट्रीं देवानांं निष्सादं मृन्द्रा। चतंस्र ऊर्जं दुदुहे पयार्शस। क्वं स्विदस्याः पर्मं जंगाम।

अनुन्तामन्तादिष् निर्मितां महीम्। यस्यां देवा अंदधुर्भोजंनानि। एकाँक्षरां द्विपदा् षदंदां च। वार्चं देवा उपं जीवन्ति विश्वेँ। वार्चं देवा उपं जीवन्ति विश्वेँ। वार्चं गन्ध्वाः पृशवों मनुष्याः। वा्चीमा विश्वा भुवंनान्यर्पिता॥

सा नो हवं जुषतामिन्द्रंपत्नी। वागृक्षरं प्रथमजा ऋतस्यं। वेदानां माताऽमृतंस्य नाभिः। सा नो जुषाणोपं यज्ञमागाँत्। अवन्ती देवी सुहवां मे अस्तु। यामृषंयो मन्त्रकृतों मनीषिणः। अन्वैच्छं देवास्तपंसा श्रमेण। तान्देवीं वाच र हविषां यजामहे। सा नो दधातु सुकृतस्यं लोके। चृत्वारि वाक्परिमिता पुदानिं॥

तानिं विदुर्ब्राह्मणा ये मंनीषिणंः। गुहा त्रीणि निहिंता

नेङ्गंयन्ति। तुरीयं वाचो मंनुष्यां वदन्ति।

॥श्रद्धा सूक्तम्॥

श्रृद्धयाऽग्निः समिध्यते। श्रृद्धयां विन्दते ह्विः। श्रृद्धां भगंस्य मूर्धिने। वचसा वेदयामिस। प्रियः श्रेद्धे ददेतः। प्रियः श्रेद्धे दिदांसतः। प्रियं भोजेषु यज्वंसु॥

इदं मं उदितं कृधि। यथां देवा असुरेषु। श्रृद्धामुग्रेषुं चित्रिरे। एवं भोजेषु यज्वंसु। अस्माकंमुदितं कृधि। श्रृद्धां देवा यजंमानाः। वायुगोपा उपांसते। श्रृद्धाः हृदय्यंयाऽऽकूत्या। श्रृद्धयां हूयते हृविः। श्रृद्धां प्रातर्ह्वामहे॥

श्रुद्धां मध्यन्दिनं परि। श्रुद्धाः सूर्यस्य निम्नुचि। श्रद्धे श्रद्धापयेह मा। श्रद्धा देवानिधं वस्ते। श्रद्धा विश्वमिदं जगत्। श्रद्धां कामस्य मातरम्। हिवषां वर्धयामिस।

॥ ब्रह्मा सूक्तम्॥

ब्रह्मं जज्ञानं प्रंथमं पुरस्तांत्। वि सीमृतः सुरुचों वेन आंवः। स बुध्रियां उप मा अस्य विष्ठाः॥६६॥ सतश्च योनिमसंतश्च विवंः। पिता विराजांमृषभो रंयीणाम्। अन्तरिक्षं विश्वरूप् आविवेश। तम्कैर्भ्यंचिन्ति वृत्सम्। ब्रह्म सन्तं ब्रह्मणा वर्धयन्तः। ब्रह्मं देवानंजनयत्। ब्रह्म विश्वमिदं जगत्। ब्रह्मणः क्षत्रं निर्मितम्। ब्रह्मं ब्राह्मण आत्मना। अन्तरंस्मित्रिमे लोकाः॥६७॥

अन्तर्विश्वंमिदं जगंत्। ब्रह्मैव भूतानां ज्येष्ठम्ँ। तेन कोंऽर्हति स्पर्धितुम्। ब्रह्मन्देवास्त्रयंस्त्रि श्वत्। ब्रह्मन्त्रप्रजापृती। ब्रह्मन् ह विश्वां भूतानि। नावीवान्तः समाहिता। चतस्त्र आशाः प्रचरन्त्वग्रयः। इमं नों युज्ञं नयतु प्रजानन्। घृतं पिन्वंत्रजर श्रे सुवीरम्॥

ब्रह्मं समिद्धंवत्याहुंतीनाम्।

॥गो-सूक्तम्॥

आ गावों अग्मत्रुत भ्द्रमंत्रन्। सीदंन्तु गोष्ठे र्णयंन्त्व्समे। प्रजावंतीः पुरुरूपां इह स्यः। इन्द्रांय पूर्वीरुषसो दुहानाः। इन्द्रो यज्वंने पृण्ते चं शिक्षति। उपेद्दंदाति न स्वं मुंषायति। भूयोभूयो र्यिमिदंस्य वर्धयन्। अभिन्ने खिल्ले नि दंधाति देव्युम्।

न ता नंशन्ति न दंभाति तस्कंरः। नैनां अमित्रो

व्यथिरादंधर्षित। देवा ॥ याभिर्यजंते ददांति च। ज्योगित्ताभिः सचते गोपंतिः सह। न ता अर्वा रेणुकंकाटो अश्जुते। न सईस्कृत्त्रमुपं यन्ति ता अभि। उरुगायमभंयं तस्य ता अनुं। गावो मर्त्यस्य वि चंरन्ति यज्वंनः॥ गावो भगो गाव इन्द्रों मे अच्छात्। गावः सोमंस्य प्रथमस्यं भक्षः। इमा या गावः सर्जनास इन्द्रेः। इच्छामीद्भृदा मर्नसा चिदिन्द्रम्। यूयं गांवो मेदयथा कृशिश्चंत्। अश्लीलिश्चंत्कृणुथा सुप्रतीकम्। भुद्रं गृहं कृणुथ भद्रवाचः। बृहद्वो वयं उच्यते स्भासुं। प्रजावंतीः सूयवंस १ रिशन्तीः। शुद्धा अपः सुप्रपाणे पिबंन्तीः। मा वंः स्तेन ईंशत् माऽघशर्सः। परिं वो हेती रुद्रस्यं वृञ्यात्। उपेदमुंपपर्चनम्। आसु गोषूपंपृच्यताम्। उपंर्षभस्य रेतंसि। उपेंन्द्र तवं वीर्ये॥ ता सूर्याचन्द्रमसां विश्वभृत्तंमा मृहत्। तेजो वसुंमद्राजतो दिवि। सामात्माना चरतः सामचारिणां। ययों र्व्रतं न ममे जातुं देवयों:। उभावन्तौ परिं यात अर्म्यां। दिवो न रश्मी इस्तंनुतो व्यर्णवे। उभा भुंवन्ती भुवंना कविक्रंत्। सूर्या न चन्द्रा

चंरतो हतामंती। पतीं द्युमिद्वेश्वविदां उभा दिवः। सूर्या उभा

चन्द्रमंसा विचक्षणा॥

विश्ववारा वरिवोभा वरेण्या। ता नोंऽवतं मित्मन्ता मिहंव्रता। विश्ववपरी प्रतरेणा तर्न्ता। सुवर्विदां दृशये भूरिरश्मी। सूर्या हि चन्द्रा वसुं त्वेषदंर्शता। मृनस्विनोभानुंचर्तोनु सन्दिवम्। अस्य श्रवों नृद्याः सप्त बिंश्रति। द्यावा क्षामां पृथिवी दंर्शतं वर्पुः। अस्मे सूर्याचन्द्रमसांऽभिचक्षे। श्रुद्धेकिमेन्द्र चरतो विचर्तुरम्॥

पूर्वापरं चरतो माययैतौ। शिशू क्रीडंन्तौ परिं यातो अध्वरम्। विश्वान्यन्यो भुवंनाऽभि चष्टैं। ऋतूनन्यो विदधंज्ञायते पुनेः। हिरंण्यवर्णाः शुचंयः पावका यासुं जातः कुश्यपो यास्विन्द्रेः। अग्निं या गर्भं दिधेरे विरूपास्ता न आपः शङ् स्योना भंवन्तु॥ यासा १ राजा वर्रुणो याति मध्ये सत्यानृते अंवपश्यं जनानाम्। मृधुश्चुतः शुचयो याः पावकास्ता न आपः शङ् स्योना भवन्तु॥ यासां देवा दिवि कृण्वन्ति भक्षं या अन्तरिक्षे बहुधा भवंन्ति। याः पृथिवीं पर्यसोन्दन्तिं शुक्रास्ता न आपः श इस्योना भवन्तु॥ शिवेनं मा चक्षुंषा पश्यताऽऽपः शिवयां तनुवोपं स्पृशत त्वचंं मे। सर्वारं अग्नीर रंप्सुषदों हुवे वो मिय वर्चो बलमोजो नि धंत्त॥

आपों भुद्रा घृतमिदापं आसुरुग्नीषोमौं बिभ्रत्याप इत्ताः। ती्व्रो रसों मधुपृचांमरङ्गम आ मां प्राणेनं सुह वर्च सागन्॥

आदित्पंश्याम्युत वां शृणोम्यामा घोषों गच्छति वाङ् नं आसाम्। मन्येभेजानो अमृतंस्य तर्हि हिरंण्यवर्णा अतृंपं यदावंः॥

नासंदासीन्नो सदांसीत्त्वानींम्। नासीद्रजो नो व्योंमा पुरो यत्। किमावंरीवः कुह कस्य शर्मन्॥

अम्भः किमांसीद्गहंनं गभीरम्। न मृत्युर्मृतं तर्हि न। रात्रिया अहं आसीत्प्रकेतः। आनीदवातः स्वधया तदेकम्। तस्माँ द्धान्यं न पुरः किश्चनासं। तमं आसीत्तमंसा गूढमग्रैं प्रकेतम्। सलिलः सर्वमा इदम्। तुच्छेनाभ्विपिहितं यदासीत्। तमंस्रस्तन्महिना जांयतैकम्। कामस्तदग्रे समंवर्त्तािधं॥

मनंसो रेतः प्रथमं यदासींत्। स्तो बन्धुमसंति निरंविन्दन्। हृदि प्रतीष्यां क्वयों मनीषा। तिर्श्वीनो वितंतो रिश्मरेषाम्। अधः स्विंदासी(३)दुपरि स्विदासी(३)त्।

रेतोधा आंसन्महिमानं आसन्। स्वधा अवस्तात्प्रयंतिः पुरस्तांत्। को अद्धा वेंद् क इह प्र वोंचत्। कुत् आजांता कुर्त इयं विसृष्टिः। अविग्देवा अस्य विसर्जनाय॥ अथा को वेंद यतं आबभूवं। इयं विसृंष्टिर्यतं आबभूवं। यदिं वा दधे यदिं वा न। यो अस्याध्यंक्षः परमे व्योमन्। सो अङ्ग वेंद यदि वा न वेदं। किङ्स्विद्वनङ्क उ स वृक्ष आंसीत्। यतो द्यावांपृथिवी निष्टतक्षुः। मनींषिणो मनंसा पृच्छतेदुतत्। यदध्यतिष्ठद्भवनानि धारयन्। ब्रह्म वनं ब्रह्म स वृक्ष आंसीत्॥ यतो द्यावांपृथिवी निष्टतक्षुः। मनींषिणो मनंसा विब्नंवीमि वः। ब्रह्माध्यतिष्ठद्भवनानि धारयन्। प्रातर्गिः प्रातरिन्द्र १ हवामहे। प्रातर्मित्रावरुंणा प्रातरिश्वनां। प्रातर्भगं पूषणं ब्रह्मंणस्पतिम्। प्रातः सोमंमुत रुद्र र हुंवेम। प्रातुर्जितं भगंमुग्र र हुंवेम। वयं पुत्रमदितेर्यो विधर्ता। आध्रिश्चद्यं मन्यंमानस्तुरिश्चंत्॥ राजां चिद्यं भगंं भक्षीत्याहं। भग प्रणेतर्भग सत्यंराधः। भगेमां धियमुदंव ददंत्रः। भग प्र णों जनय गोभिरश्वैः। भग प्र नृभिर्नृवन्तः स्याम। उतेदानीं भगवन्तः स्याम। उत प्रपित्व उत मध्ये अह्रांम्। उतोदिता मघवन्त्सूर्यस्य। वयं देवाना ५

सुमृतौ स्याम। भगं एव भगंवा अस्तु देवाः॥ तेनं व्यं भगंवन्तः स्याम। तं त्वां भग् सर्व् इञ्जोहवीमि। स नो भग पुर एता भवेह। समध्वरायोषसो नमन्त। द्धिकावेव शुचेये प्दायं। अर्वाचीनं वंसुविदं भगं नः। रथंमिवाश्वां वाजिन आवंहन्तु। अश्वांवतीर्गोमतीर्न उषासंः। वीरवंतीः सदंमुच्छन्तु भृद्राः। घृतं दुहांना विश्वतः प्रपीनाः। यूयं पात स्वस्तिभिः सदां नः॥

॥ नक्षत्रसूक्तम् ॥

(तैत्तिरीय ब्राह्मणे अष्टकम् – ३/प्रश्नः – १) (तैत्तिरीय संहितायां काण्डम् – ३/प्रपाठकः – ५/अनुवाकः –१)

अग्निर्नः पातु कृत्तिकाः। नक्षेत्रं देविमिन्द्रियम्। इदमांसां विचक्षणम्। हृविरासं जुंहोतन। यस्य भान्तिं र्ष्मयो यस्यं कृतवंः। यस्येमा विश्वा भुवनानि सर्वां। स कृत्तिंकाभिर्मिष्वसानः। अग्निर्नो देवः सुविते देधातु॥१॥ प्रजापंते रोहिणी वेतु पत्नीं। विश्वरूपा बृहती चित्रभानः। सा नो यज्ञस्यं सुविते देधातु। यथा जीवेम श्ररदः सवीराः। रोहिणी देव्युदंगात्पुरस्तांत्। विश्वां रूपाणि प्रतिमोदंमाना।

प्रजापंति । हिवां वर्धयंन्ती। प्रिया देवानामुपंयातु यज्ञम्॥२॥

सोमो राजां मृगशीर्षेण आगत्रं। शिवं नक्षंत्रं प्रियमंस्य धामं। आप्यायंमानो बहुधा जनेषु। रेतः प्रजां यजंमाने दधातु। यत्ते नक्षंत्रं मृगशीर्षमस्तिं। प्रिय॰ राजन् प्रियतंमं प्रियाणांम्। तस्मैं ते सोम ह्विषां विधेम। शं नं एधि द्विपदे शं चतुंष्यदे॥३॥

आर्द्रयां रुद्रः प्रथंमा न एति। श्रेष्ठों देवानां पतिंरघ्रियानांम्। नक्षंत्रमस्य ह्विषां विधेम। मा नः प्रजा रिष्ट्रमोत वीरान्। हेती रुद्रस्य परिणो वृणक्तः। आर्द्रा नक्षंत्रं जुषता ह्विनंः। प्रमुश्रमानौ दुरितानि विश्वाः। अपाघश र सन्नुदतामरांतिम्॥४॥

पुनर्नो देव्यदितिः स्पृणोतु। पुनर्वसू नः पुनरेतां यज्ञम्। पुनर्नो देवा अभियन्तु सर्वे। पुनः पुनर्वो ह्विषां यजामः। एवा न देव्यदितिरन्वा। विश्वस्य भूत्री जगतः प्रतिष्ठा। पुनर्वसू ह्विषां वर्धयन्ती। प्रियं देवानामप्येतु पार्थः॥५॥

बृह्स्पतिः प्रथमं जायमानः। तिष्यं नक्षंत्रम्भि सम्बंभूव। श्रेष्ठां

देवानां पृतंनासु जिष्णुः। दिशोऽनु सर्वा अभयं नो अस्तु। तिष्यः पुरस्तांदुत मध्यतो नः। बृह्स्पतिंनः परिपातु पृश्चात्। बाधेतां द्वेषो अभयं कृणुताम्। सुवीर्यस्य पत्रयः स्याम॥६॥ इद सर्पेभ्यो ह्विरंस्तु जुष्टम्। आश्रेषा येषांमनुयन्ति चेतः। ये अन्तरिक्षं पृथिवीं क्षियन्ति। ते नः सूर्पासो ह्वमागंमिष्ठाः। ये रोचने सूर्यस्यापिं सूर्पाः। ये दिवं देवीमनुंस्श्चरंन्ति। येषांमाश्रेषा अनुयन्ति कामम्। तेभ्यः सर्पेभ्यो मध्मञ्ज्ञहोमि॥७॥

उपंहूताः पितरो ये मघासं। मनोजवसः सुकृतः सुकृत्याः। ते नो नक्षेत्रे हवमागमिष्ठाः। स्वधाभिर्यज्ञं प्रयंतं जुषन्ताम्। ये अग्निद्ग्धा येऽनंग्निदग्धाः। येऽमुं लोकं पितरः क्षियन्ति। याङ्श्चं विद्मयाः उं च न प्रविद्मा। मघासं यज्ञः सुकृतं जुषन्ताम्॥८॥

गवां पितः फल्गुंनीनामिस् त्वम्। तदंर्यमन् वरुणिमत्र चारु। तं त्वां वय संनितार समीनाम्। जीवा जीवंन्तमुप् संविंशेम। येनेमा विश्वा भुवंनािन सिंजता। यस्यं देवा अनुसंयन्ति चेतः। अर्यमा राजाऽजरुस्तु विंष्मान्। फल्गुंनीनामृषभो रोंखीति॥९॥

श्रेष्ठों देवानांं भगवो भगासि। तत्त्वां विदुः फल्गुंनी्स्तस्यं वित्तात्। अस्मभ्यं क्षत्रम्जर र सुवीर्यम्ं। गोमदश्वंवदुपसन्नुं-देह। भगों ह दाता भग इत्प्रंदाता। भगों देवीः फल्गुंनी्राविवेश। भगस्येत्तं प्रंस्वं गंमेम। यत्रं देवैः संधमादं मदेम॥१०॥

आयांतु देवः संवितोपंयातु। हिर्ण्ययंन सुवृता रथंन। वहन् हस्त र सुभगं विद्यनापंसम्। प्रयच्छंन्तं पपुंरिं पुण्यमच्छं। हस्तः प्रयच्छ त्वमृतं वसीयः। दक्षिणेन प्रतिगृभ्णीम एनत्। दातारंमुद्य संविता विदेय। यो नो हस्तांय प्रसुवातिं यज्ञम्॥११॥

त्वष्टा नक्षंत्रम्भ्यंति चित्राम्। सुभगं संसं युव्ति श्रेचमानाम्। निवेशयंत्रमृतान्मर्त्या श्रेश्च। रूपाणि पि श्वन् भ्वंनानि विश्वा। तत्रस्त्वष्टा तदुं चित्रा विचेष्टाम्। तत्रक्षंत्रं भूरिदा अंस्तु मह्मम्। तत्रंः प्रजां वीरवंती श्रमोत्। गोभिनी अश्वैः समनत्तु यज्ञम्॥१२॥

वायुर्नक्षंत्रम्भ्यंति निष्ट्याम्। तिग्मश्रंङ्गो वृष्भो रोरुवाणः।

समीरयन् भुवंना मात्रिश्वां। अप द्वेषा रेसि नुदतामरांतीः। तन्नो वायुस्तदु निष्ट्यां शृणोतु। तन्नक्षंत्रं भूरिदा अस्तु मह्मम्। तन्नो देवासो अनुजानन्तु कामम्। यथा तरेम दुरितानि विश्वां॥१३॥

दूरम्स्मच्छत्रंवो यन्तु भीताः। तदिन्द्राग्नी कृणुतां तद्विशांखे। तत्नो देवा अनुंमदन्तु यज्ञम्। पृश्चात् पुरस्तादभयं नो अस्तु। नक्षंत्राणामधिपत्नी विशांखे। श्रेष्ठांविन्द्राग्नी भुवंनस्य गोपौ। विषूचः शत्रूनप्वाधंमानौ। अप क्षुधं नुदतामरांतिम्॥१४॥ पूर्णा पृश्चादुत पूर्णा पुरस्तांत्। उन्मध्यतः पौर्णमासी जिंगाय। तस्यां देवा अधिसंवसंन्तः। उत्तमे नाकं इह मांदयन्ताम्। पृथ्वी सुवर्चा युवतिः स्जोषाः। पौर्णमास्युदंगाच्छोभंमाना। आप्याययंन्ती दुरितानि विश्वां। उरुं दुहां यजंमानाय यज्ञम्॥१५॥

ऋद्धारमं ह्व्यैर्नमंसोप्सद्यं। मित्रं देवं मित्रधेयं नो अस्तु। अनूराधान् ह्विषां वर्धयंन्तः। शृतं जीवेम श्ररदः सवीराः। चित्रं नक्षंत्रमुदंगात्पुरस्तात्। अनूराधा स् इति यद्वदंन्ति। तन्मित्र एति पथिभिर्देवयानैः। हिर्ण्ययैर्वितंतैर्न्तिरेक्षे॥१६॥ इन्द्रौ ज्येष्ठामन् नक्षेत्रमेति। यस्मिन् वृत्रं वृत्रं तूर्ये त्तारं। तस्मिन्वयम्मृतं दुहानाः। क्षुधं तरेम् दुरितिं दुरिष्टिम्। पुरन्दरायं वृष्भायं धृष्णवें। अषांढाय सहंमानाय मीढुषें। इन्द्राय ज्येष्ठा मधुम्दुहाना। उरुं कृणोत् यर्जमानाय लोकम्॥१७॥

मूलं प्रजां वीरवंतीं विदेय। पराँच्येतु निर्ऋतिः पराचा। गोभिनिक्षंत्रं पृशुभिः समंक्तम्। अहंभूयाद्यजमानाय मह्यम्। अहंनी अद्य सुंविते दंधातु। मूलं नक्षंत्रमिति यद्वदंन्ति। परांचीं वाचा निर्ऋतिं नुदामि। शिवं प्रजायैं शिवमंस्तु मह्यम्॥१८॥ या दिव्या आपुः पर्यंसा सम्बभूवुः। या अन्तरिक्ष उत पार्थिवीर्याः। यासांमषाढा अनुयन्ति कामम्। ता न आपः श इस्योना भवन्तु। याश्च कूप्या याश्च नाद्याः समुद्रियाः। याश्चं वैशुन्तीरुत प्रांसुचीर्याः। यासांमषाढा मधुं भक्षयंन्ति। ता नु आपः शङ् स्योना भवन्तु॥१९॥ तन्नो विश्वे उपं शृण्वन्तु देवाः। तदंषाढा अभिसंयंन्तु यज्ञम्। तन्नक्षेत्रं प्रथतां पुशुभ्यः। कृषिवृष्टिर्यजमानाय कल्पताम्। शुभाः कन्यां युवतयः सुपेशंसः। कर्मकृतः सुकृतों वीर्यावतीः।

विश्वांन देवान् ह्विषां वर्धयंन्तीः। अषाढाः काम्मुपंयान्तु यज्ञम्॥२०॥

यस्मिन् ब्रह्माभ्यजंयत्सर्वमेतत्। अमुं चं लोकमिदमूंच सर्वम्ं। तन्नो नक्षंत्रमभिजिद्विजित्यं। श्रियंं दधात्वहृंणीयमानम्। उभौ लोकौ ब्रह्मणा सञ्जितेमौ। तन्नो नक्षंत्रमभिजिद्विचंष्टाम्। तस्मिन्वयं पृतंनाः सञ्जयेम। तन्नो देवासो अनुंजानन्तु कामम्॥२१॥

शृण्वन्तिं श्रोणाम्मृतंस्य गोपाम्। पुण्यांमस्या उपंश्णोमि वाचम्। मृहीं देवीं विष्णुपत्नीमजूर्याम्। प्रतीचीं मेना॰ ह्विषां यजामः। त्रेधा विष्णुंरुरुगायो विचंक्रमे। मृहीं दिवं पृथिवीम्न्तिरक्षम्। तच्छ्रोणैतिश्रवं इच्छमांना। पुण्युः श्लोकं यजमानाय कृण्वती॥२२॥

अष्टौ देवा वसंवः सोम्यासंः। चतंस्रो देवीर्जराः श्रविष्ठाः। ते यज्ञं पान्तु रजंसः प्रस्तात्। संवृत्सरीणंममृत ई स्वस्ति। यज्ञं नंः पान्तु वसंवः पुरस्तात्। दक्षिणतोऽभियंन्तु श्रविष्ठाः। पुण्यं नक्षंत्रम्भि संविशाम। मा नो अरांतिर्घशृ इसाऽगर्न्न्॥२३॥ क्षत्रस्य राजा वर्रुणोऽधिराजः। नक्षंत्राणा इश्तिभेषग्वसिष्ठः। तौ देवेभ्यंः कृणुतो दीर्घमायुंः। श्वतः सहस्रां भेषुजानिं धत्तः। यज्ञं नो राजा वर्रुण उपयातु। तन्नो विश्वं अभि संयन्तु देवाः। तन्नो नक्षंत्रः श्वतिभेषग्जुषाणम्। दीर्घमायुः प्रतिरद्वेषजानि॥२४॥

अज एकंपादुदंगात्पुरस्तांत्। विश्वां भूतानिं प्रति मोदंमानः। तस्यं देवाः प्रंस्वं यंन्ति सर्वें। प्रोष्ठपदासों अमृतंस्य गोपाः। विभ्राजमानः समिधा न उग्रः। आऽन्तरिक्षमरुहृदगुन्द्याम्। तर् सूर्यं देवम्जमेकंपादम्। प्रोष्ठपदासो अनुयन्ति सर्वे॥२५॥

अहिंबुंध्रियः प्रथंमा न एति। श्रेष्ठों देवानांमुत मानुंषाणाम्। तं ब्राँह्मणाः सोम्पाः सोम्यासंः। प्रोष्ठपदासों अभिरंक्षन्ति सर्वे। चत्वार एकंमभि कर्म देवाः। प्रोष्ठपदा स इति यान् वदंन्ति। ते बुंध्रियं परिषद्य एकंप्रवन्तः। अहिर् रक्षन्ति नर्मसोप्सद्यं॥२६॥

पूषा रेवत्यन्वेति पन्थांम्। पुष्टिपतीं पशुपा वाजंबस्त्यौ। इमानि ह्व्या प्रयंता जुषाणा। सुगैर्नो यानैरुपंयातां यज्ञम्। क्षुद्रान् पृशून् रंक्षतु रेवतीं नः। गावों नो अश्वार् अन्वेतु पूषा। अन्नर् रक्षंन्तौ बहुधा विरूपम्। वाजर् सनुतां यजमानाय यज्ञम्॥२७॥

तद्श्विनांवश्वयुजोपंयाताम्। शुभुङ्गमिष्ठौ सुयमेभिरश्वैः। स्वं नक्षेत्र ह्विषा यजन्तौ। मध्वासम्पृक्तौ यजुंषा समक्तौ। यौ देवानां भिषजौं हव्यवाहौ। विश्वंस्य दूतावमृतंस्य गोपौ। तौ नक्षेत्रं जुजुषाणोपंयाताम्। नमोऽश्विभ्यां कृणुमोऽश्वयुग्भ्यांम्॥२८॥

अपं पाप्मानं भरंणीर्भरन्तु। तद्यमो राजा भगंवान् विचंष्टाम्। लोकस्य राजां मह्तो महान् हि। सुगं नः पन्थामभंयं कृणोतु। यस्मिन्नक्षंत्रे यम एति राजां। यस्मिन्नेनम्भ्यषिश्चन्त देवाः। तदंस्य चित्र॰ ह्विषां यजाम। अपं पाप्मानं भरंणीर्भरन्तु॥२९॥

निवेशनी सङ्गमेनी वसूनां विश्वां रूपाणि वसून्यावेशयंन्ती। सहस्रपोष स्मुभगा रर्गणा सा न आगुन्वर्चसा संविदाना॥ यत्ते देवा अद्धर्भाग्धेयममांवास्ये संवसन्तो महित्वा। सा नो युज्ञं पिपृहि विश्ववारे र्यिं नो धेहि सुभगे सुवीरम्॥३०॥

नवों नवो भवति जायंमानोऽह्नां केतुरुषसांमेत्यग्रें। भागं देवेभ्यो विदंधात्यायन् प्रचन्द्रमां स्तिरति दीर्घमार्युः॥ यमांदित्या अरशुमांप्याययंन्ति यमक्षितमक्षितयः पिबंन्ति। तेनं नो राजा वरुणो बृहस्पतिरा प्याययन्तु भुवनस्य गोपाः॥ ये विरूपे समनसा संव्ययन्ती। समानं तन्तुं परितातनातें। विभू प्रभू अनुभू विश्वतों ह्वे। ते नो नक्षेत्रे हवमागंमेतम्। वयं देवी ब्रह्मणा संविदानाः। सुरत्नांसो देववीतिं दर्धानाः। अहोरात्रे हविषां वर्धयंन्तः। अतिं पाप्मान्मतिंमुत्त्यागमेम। प्रत्युंवदृश्यायती। व्युच्छन्तीं दुहिता दिवः। अपो मही वृंणुते चक्षुंषा। तमो ज्योतिंष्कृणोति सूनरीं। उदुस्त्रियायाः सचते सूर्यः। सर्चा उद्यन्नक्षेत्रमर्चिमत्। तवेदुंषो व्युषि सूर्यस्य च। सं भक्तेनं गमेमहि। तन्नो नक्षंत्रमर्चिमत्। भानुमत्तेजं उचरंत्। उपयज्ञमिहार्गमत्। प्र नक्षंत्राय देवायं। इन्द्रायेन्दु 🕹 हवामहे। स नंः सविता सुंवत्सनिम्। पुष्टिदां वीरवंत्तमम्। उदुत्यं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः। दशे विश्वाय सूर्यम्। चित्रं देवानामुदंगादनीकं चक्षुंर्मित्रस्य वर्रुणस्याग्नेः। आऽप्रा द्यावां पृथिवी अन्तरिक्ष सूर्य आत्मा जगंतस्तस्थुषेश्च।

आदितिर्न उरुष्यत्विदितिः शर्म यच्छत्। अदितिः पात्वश्हंसः। महीमूषु मातर्श् सुब्रतानांमृतस्य पत्नीमवंसे हुवेम। तुविक्षत्राम्जरंन्तीमुरूचीश सुशर्माण्मिदितिश सुप्रणीतिम्।

इदं विष्णुर्विचं ऋमे त्रेधा निदंधे पुदम्। समूढमस्य पा रसुरे। प्रतिद्वर्ष्णुः स्तवते वीर्याय। मृगो न भीमः कुंचरो गिरिष्ठाः। यस्योरुषुं त्रिषु विक्रमंणेषु। अधिक्षियन्ति भुवंनानि विश्वां। अग्निर्मूर्धा दिवः ककुत्पतिः पृथिव्या अयम्। अपा १ रेता रेसि जिन्वति। भुवों यज्ञस्य रजंसश्च नेता यत्रांनियुद्धिः सर्चसे शिवाभिः। दिवि मूर्धानं दिधषे सुवर्षां जिह्वामंग्रे चकृषे हव्यवाहम्। अनुनोऽद्यानुमितिर्यज्ञं देवेषुं मन्यताम्। अग्निश्चं हव्यवाहंनो भवंतां दाशुषे मयंः। अन्विदंनुमते त्वं मन्यांसै शं चं नः कृधि। ऋत्वे दक्षांय नोहि नु प्रण आयू ५ षि तारिषः। हव्यवाहं मिभमातिषाहम्। रक्षोहणं पृतंनासु जिष्णुम्। ज्योतिष्मन्तं दीद्यंतं पुरंन्धिम्। अग्निः स्विष्टकृत माहुंवेम। स्विष्टमग्ने अभितत्पृंणाहि। विश्वां देव पृंतना अभिष्य। उरुं नः पन्थां प्रदिशन्विभांहि।

ज्योतिष्मद्धेह्यजरंत्र आयुः॥

अग्नये स्वाहा कृत्तिकाभ्यः स्वाहाँ। अम्बाये स्वाहां दुलाये स्वाहाँ।

नित्त्ये स्वाहाऽभ्रयन्त्ये स्वाहाँ।

मेघयन्त्ये स्वाहां वर्षयन्त्ये स्वाहां। चुपुणीकाये स्वाहां।

प्रजापंतये स्वाहां रोहिण्ये स्वाहां। रोचंमानाये स्वाहां प्रजाभ्यः स्वाहां।

सोमाय स्वाहां मृगशीर्षाय स्वाहां। इन्वकाभ्यः स्वाहौषंधीभ्यः स्वाहां।

राज्याय स्वाहाऽभिजित्ये स्वाहाँ।

रुद्राय स्वाहाऽऽद्रीये स्वाहाँ।

पिन्वंमानायै स्वाहां पृशुभ्यः स्वाहां। अदित्यै स्वाहा पुनेर्वसुभ्याम्।

स्वाहा भूँत्यै स्वाहा प्रजाँत्यै स्वाहाँ।

बृह्स्पतंये स्वाहां तिष्यांय स्वाहाँ। ब्रह्मवर्चसाय स्वाहाँ।

सूर्पभ्यः स्वाहाँऽऽश्रेषाभ्यः स्वाहाँ।

दन्दशूकेंभ्यः स्वाहाँ। पितृभ्यः स्वाहां मघाभ्यः। स्वाहांऽनघाभ्यः स्वाहांऽगदाभ्यः। स्वाहां ऽरुन्धतीभ्यः स्वाहां। अर्यम्णे स्वाहा फल्गुनीभ्याङ् स्वाहाँ। पश्भ्यः स्वाहां। भगांय स्वाहा फल्गुंनीभ्याु स्वाहाँ। श्रेष्ठांय स्वाहाँ। स्वित्रे स्वाहा हस्तांय। स्वाहां ददते स्वाहां पृण्ते। स्वाहाँ प्रयच्छंते स्वाहाँ प्रतिगृभ्णते स्वाहाँ। त्वष्ट्रे स्वाहां चित्राये स्वाहां। चैत्रांय स्वाहां प्रजाये स्वाहां। वायवे स्वाहा निष्टांयै स्वाहाँ। कामचाराय स्वाहाऽभिजित्ये स्वाहां। इन्द्राग्निभ्या इस्वाहा विशांखाभ्या इस्वाहाँ। श्रेष्ठायु स्वाहाऽभिजिंत्यै स्वाहाँ। पौर्णमास्यै स्वाहा कामांय स्वाहाऽऽगंत्यै स्वाहाँ।

मित्राय स्वाहां ऽनूराधेभ्यः स्वाहां। मित्रधेयांय स्वाहाऽभिजिंत्यै स्वाहाँ। इन्द्रांय स्वाहाँ ज्येष्ठाये स्वाहाँ। ज्येष्ठांय स्वाहाऽभिजिंत्ये स्वाहाँ। प्रजापंतये स्वाहा मूलांय स्वाहाँ। प्रजायै स्वाहाँ। अद्भः स्वाहांऽषाढाभ्यः स्वाहां। समुद्राय स्वाहा कामाय स्वाहा। अभिजिंत्ये स्वाहां। विश्वेंभ्यो देवेभ्यः स्वाहांऽषाढाभ्यः स्वाहां। अनपजय्याय स्वाहा जित्यै स्वाहाँ। ब्रह्मणे स्वाहां ऽभिजिते स्वाहाँ। ब्रह्मलोकाय स्वाहाऽभिजित्यै स्वाहाँ। विष्णंवे स्वाहाँ श्रोणायै स्वाहाँ। श्लोकांय स्वाहाँ श्रुताय स्वाहाँ। वसुंभ्यः स्वाहा श्रविष्ठाभ्यः स्वाहाँ। अग्रांय स्वाहा परींत्ये स्वाहाँ। वर्रुणाय स्वाहां शतिभेषजे स्वाहां।

भेषजेभ्यः स्वाहाँ। अजायैकंपदे स्वाहां प्रोष्ठपदेभ्यः स्वाहां। तेर्जसे स्वाहां ब्रह्मवर्चसाय स्वाहां। अहंये बुध्नियांय स्वाहां प्रोष्ठपदेभ्यः स्वाहां। पूष्णे स्वाहां रेवत्यै स्वाहां। पशुभ्यः स्वाहाँ। अश्विभ्याङ् स्वाहाँ ऽश्वयुग्भ्याङ् स्वाहाँ। श्रोत्रांय स्वाहा श्रुत्यै स्वाहाँ। यमाय स्वाहांऽपभरणीभ्यः स्वाहां। राज्याय स्वाहाऽभिजिंत्यै स्वाहाँ। अमावास्यांये स्वाहा कामांय स्वाहाऽऽगंत्ये स्वाहां। चन्द्रमंसे स्वाहाँ प्रतीदश्यांये स्वाहाँ। अहोरात्रेभ्यः स्वाहाँ ऽर्धमासेभ्यः स्वाहाँ। मासेंभ्यः स्वाहर्तुभ्यः स्वाहां। संवत्सराय स्वाहाँ। अह्रे स्वाहा रात्रियै स्वाहाँ। अतिमुत्त्ये स्वाहाँ। उषसे स्वाहा व्युंध्ये स्वाहाँ।

व्यूषुष्ये स्वाहाँ व्युच्छन्त्ये स्वाहा। व्युंष्टायै स्वाहाँ। नक्षंत्राय स्वाहोंदेष्यते स्वाहाँ। उद्यते स्वाहोदिंताय स्वाहां। हरंसे स्वाहा भरंसे स्वाहाँ। भ्राजंसे स्वाहा तेजंसे स्वाहाँ। तपंसे स्वाहा ब्रह्मवर्चसाय स्वाहा। सूर्याय स्वाहा नक्षंत्रेभ्यः स्वाहाँ। प्रतिष्ठायै स्वाहाँ। अदित्ये स्वाहाँ प्रतिष्ठाये स्वाहाँ। विष्णंवे स्वाहां यज्ञाय स्वाहां। प्रतिष्ठायै स्वाहाँ॥

द्धिकाव्यणों अकारिषं जिष्णोरश्वंस्य वाजिनंः। सुर्भि नो मुखांकर्त् प्रण् आयूर्षि तारिषत्॥ आपो हि ष्ठा मंयो भुवस्तानं ऊर्जे दंधातन। महेरणांय चक्षंसे॥ यो वंः शिवतंमो रस्स्तस्यं भाजयतेह नंः। उश्तीरिंव मातरंः॥

तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयांय जिन्वंथ। आपों जनयंथा च नः॥

उद्त्मं वंरुणपाशंमस्मदवांध्मं विमध्यमः श्रंथाय। अथां वयमांदित्यव्रते तवानांगसो अदितये स्याम। अस्तंभाद् द्यामृष्भो अन्तरिक्षमिमीत विर्माणं पृथिव्या आसींदिद्वश्वा भुवनानि सम्राड्विश्वत्तानि वरुणस्य व्रतानि।

यत्किं चेदं वंरुण् दैव्ये जनेभिद्रोहं मनुष्यांश्वरांमिस। अचित्तीयत्तव धर्मा युयोपिम मा नस्तस्मादेनंसो देव रीरिषः॥

कित्वासो यद्विरिपुर्नदीवि यद्वां घा स्त्यमुत यं न विद्या। सर्वाताविष्यं शिथिरेव देवाथां ते स्याम वरुण प्रियासः॥ अवं ते हेडों वरुण नमोंभि्रवंयज्ञेभिरीमहे ह्विर्भिः।

क्षयंत्रस्मभ्यंमसुरप्रचेतो राज्ञन्नेना रसिशिश्रथः कृतानि॥

तत्त्वां यामि ब्रह्मणा वन्दंमानुस्तदाशांस्ते यजमानो हुविर्भिः।

अहेंडमानो वरुणेह बोध्युरुंश रसु मा नु आयुः प्रमोषीः॥ हिरंण्यवर्णाः शुचंयः पावका यासुं जातः कुश्यपो यास्विन्द्रेः। अग्निं या गर्भं दिधेरे विरूपास्ता न आपः शङ् स्योना भेवन्तु॥ यासा राजा वरुणो याति मध्ये सत्यानृते अवपश्यं जनानाम्। मधुश्चुतः शुचयो याः पावकास्ता न आपः शङ् स्योना भंवन्तु॥ यासां देवा दिवि कृण्वन्ति भूक्षं या अन्तरिक्षे बहुधा भवंन्ति। याः पृंथिवीं पर्यसोन्दन्तिं शुक्रास्ता न आपः श इस्योना भंवन्तु॥ शिवनं मा चक्षुंषा पश्यताऽऽपः शिवयां तनुवोपं स्पृशत त्वचंं मे। सर्वारं अग्नीर रंप्सुषदों हुवे वो मिय वर्ची बलमोजो नि धंत्त॥

पर्वमानः सुवर्जनेः। प्वित्रेण् विचेर्षणिः। यः पोता स प्नातु मा। पुनन्तुं मा देवज्ञनाः। पुनन्तु मनंवो धिया। पुनन्तु विश्वं आयवंः। जातंवेदः प्वित्रंवत्। प्वित्रंण पुनाहि मा। शुक्रेणं देवदीद्यंत्। अग्रे कत्वा कतूर रन्। यत्तं प्वित्रंम्चिषिं। अग्रे वितंतमन्त्रा। ब्रह्म तेनं पुनीमहे। उभाभ्यां देवसवितः। प्वित्रंण स्वेनं च। इदं ब्रह्मं पुनीमहे। वैश्वदेवी पुनती देव्यागांत्। यस्ये बह्बीस्तनुवों वीतपृष्ठाः। तया मदंन्तः सधमाद्येषु। वय स्यांम पतंयो रयीणाम्। वैश्वानरो रश्मिभिर्मा पुनातु। वार्तः प्राणेनेषिरो मंयो भूः। द्यावांपृथिवी पर्यसा पर्योभिः। ऋतावंरी यज्ञियं मा पुनीताम्। बृहद्भिः सवितस्तृभिः। वर्षिष्ठैर्देवमन्मंभिः। अग्ने दक्षैः पुनाहि मा। येनं देवा अपुनत। येनऽऽपो दिव्यं कर्शः। तेनं दिव्येन ब्रह्मणा। इदं ब्रह्मं पुनीमहे। यः पांवमानीरध्येतिं। ऋषिभिः सम्भृतु रसम्। सर्वु स पूतमंश्राति। स्वदितं मांतरिश्वंना। पावमानीयों अध्येतिं। ऋषिंभिः सम्भृंत्र रसम्। तस्मै सरंस्वती दुहे। क्षीर स्पिर्मधूंदकम्॥ पावमानीः स्वस्त्ययंनीः। सुदुघाहि पयंस्वतीः। ऋषिभिः सम्भृतो रसंः। ब्राह्मणेष्वमृत र हितम्। पावमानीर्दिशन्तु नः। इमं लोकमथों अमुम्। कामान्त्समंधयन्तु नः। देवीर्देवैः समार्भृताः। पावमानीः स्वस्त्ययंनीः। सुद्घाहि घृतश्चर्तः। ऋषिभिः सम्भृतो रसंः। ब्राह्मणेष्वमृत र हितम्। येनं देवाः पवित्रेण। आत्मानं पुनते सदां। तेनं सहस्रंधारेण। पावमान्यः पुनन्तु मा। प्राजापत्यं पवित्रम्। शतोद्यांम ५ हिरण्मयम्। तेनं ब्रह्म विदों व्यम्। पूतं ब्रह्मं पुनीमहे। इन्द्रंः सुनीती सहमां पुनातु। सोमंः स्वस्त्या वरुंणः समीच्यां।

यमो राजाँ प्रमृणाभिः पुनातु मा। जातवेदा मोर्जयंन्त्या पुनातु। भूर्भुवः सुवंः।

तच्छुं योरावृंणीमहे। गातुं यज्ञायं। गातुं यज्ञपंतये। दैवींस्स्वस्तिरंस्तु नः। स्वस्तिर्मानुंषेभ्यः। ऊर्ध्वं जिंगातु भेषजम्। शत्रों अस्तु द्विपदें। शं चतुंष्पदे। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

नमो ब्रह्मणे नमो अस्त्व्यये नमः पृथिव्यै नम् ओषंधीभ्यः। नमो वाचे नमो वाचस्पतंये विष्णंवे बृह्ते करोमि॥ ॥ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥प्रोक्षण मन्त्राः॥

आपो हि ष्ठा मंयो भुवस्ता नं ऊर्जे दंधातन। महेरणांय चक्षंसे। यो वंः शिवतमो रसस्तस्यं भाजयते ह नंः। उशतीरिव मातरंः। तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयांय जिन्वंथ। आपों जनयंथा च नः॥

देवस्यं त्वा सिवतुः प्रस्वे। अश्विनौर्बाहुभ्याम्। पूष्णो हस्ताभ्याम्। अश्विनोर्भैषंज्येन। तेजंसे ब्रह्मवर्चसायाभिषिश्चामि देवस्यं त्वा सिवतुः प्रंस्वे। अश्विनौर्बाहुभ्याम्। पूष्णो हस्ताभ्याम्। सरंस्वत्यै भैषंज्येन। वीर्यायान्नाद्यांयाभिषिश्चामि॥ देवस्यं त्वा सिवतुः प्रंस्वे। अश्विनौर्बाहुभ्याम्। पूष्णो हस्ताभ्याम्। इन्द्रंस्येन्द्रियेणं। श्रिये यशंसे बलांयाभिषिश्चामि॥

देवस्यं त्वा सिवृतुः प्रस्वैऽिश्वनौर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्तौभ्या स् सर्रस्वत्ये वाचो यन्तुर्यन्नेणाग्नेस्त्वा साम्राज्येनाभिषिश्चामि॥ देवस्यं त्वा सिवृतुः प्रस्वैऽिश्वनौर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्तौभ्या सर्रस्वत्ये वाचो यन्तुर्यन्नेण बृहुस्पतौस्त्वा साम्राज्येनाभिषिश्चामि॥

द्रुपदादिव मुश्चंतु। द्रुपदादिवेन्मुंमुचानः। स्विन्नः स्नात्वी मलांदिव। पूतं प्वित्रेणेवाज्यम्। आपः शुन्धन्तु मैनंसः। आपो वा इदः सर्वं विश्वां भूतान्यापः प्राणा वा आपः प्रशव आपोऽन्नमापोऽमृंतमापः सम्राडापो विराडापः स्वराडापृश्छन्दा्रुस्यापो ज्योती्रुष्यापो यजू्रुष्यापः सत्यमापः सर्वा देवता आपो भूर्भुवः सुवराप ओम्॥

॥ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

प्रोक्षण मन्त्राः 57

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

 ${\sf GitHub:} \quad {\sf http://stotrasamhita.github.io} \quad | \quad {\sf http://github.com/stotrasamhita}$

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/